

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

108

വിഷയം - "ഒരു മിസ്സ് കോളിന്റെ ദുരന്തം."

മുൻപറി

മിരലപ്പുറം വിട്ടിട്ട് മോചനം തേടിയിരിക്കാൻ കാര്യമാർക്കിടയിൽ
 പെട്ടെന്ന് കാത്ത് നിൽക്കുകയാണ് കാർമ്മേച്ചം. നല്ലപോലെ വെച്ചുതീട്ടാ-
 ണെങ്കിലും സേതുരാമന്റെ മുമ്പം കാർമ്മേച്ചുരണ്ട് എപ്പോൾ വേണ-
 തായാൽ ഒരു വലിയ വീടിന്റെ വിരാലമായ രൂപമാണിതിൽ
 അലമുഖ്യം നെക്കുവടക്കു നടക്കുകയാണ്. ഭിന്നമായ പാപ
 ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് അത് അറിഞ്ഞു വിട്ടു കാത്ത്
 നിൽക്കുന്ന പ്രതി രൂപം നിൽക്കുകയാണ് മിരല! അയാൾ
 മനസ്സിലാക്കി തിരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടാവിരുന്നില്ല. കൂടെ കൂടെ
 ഭയം കൊണ്ട് വിറയുന്ന കണ്ണുകൾ ഒരു നോട്ടം പാലിക്കാൻ
 അവർ പാലിക്കുന്നതായിരുന്നു. നോട്ടത്തിന്റെ നിറമുള്ള മിരലപ്പുറം
 പൊന്നിൻ നിറമുള്ള അഭിരുണങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻ ഒരു അഭിരുണ-
 തിന് ഭയം നൽകുന്നത് അവയുടെ ശരീരസമ്പന്നമായിരുന്നു.
 സാമ്പത്തികമായി വളരെ നല്ല നിലയിൽ തന്നെ ജീവിക്കാൻ
 ഇന്നും മിരലപ്പുറം സാധിക്കുന്നു.

നിർമ്മിച്ചുമാവിരുന്നു മിരല! രണ്ട് മക്കളും പൂർണ്ണ പൊലിരിക്കുകയാണ്
 അല്പകാലം മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു മറ്റൊരു നിർമ്മാണ-
 യുടെ അന്ത്യനിലയിൽ എത്തിച്ചു പറഞ്ഞുവെച്ചു തന്നെ
 സേതുരാമൻ! ഇന്നും ഒരു കാർമ്മേച്ചം മൂടിയ, എപ്പോൾ

വേണമെങ്കിലും ഇടിയും വേലം മിന്നലും ഈ അന്തരീക്ഷം
 അതിരീധമാകാനും സാധിക്കുന്നതിനായി.
 മനനമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മനനമായി ആർദ്രമായി മിരല ശബ്ദം
 "സോതൃബ്രട്ടാ..." ആ വിളി പ്രതീക്ഷയുടെ ആവിരുന്ന. അത്
 പ്രിയതമന്റെ മൃഗഭാവം രാജാജ്ഞാൻ അവയുടെ അവസാന
 ശ്രമം. "ഞാൻ കൂനും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. മദാശൈവൻ ചാർജ്ജ് കീർന്ന്
 ഇന്നലത്തന്ന ചരത്ത്. ഇന്നിവിടെ കണ്ടും..." മുഴുമിപ്പിത്താൻ
 സാധിക്കാതെ വെള്ളിടിവാളിന്റെ ചോരമായ ചിത്രങ്ങൾ അവയുടെ
 വോതമ്പുഴവിളികളിൽ പരിഞ്ഞിരുന്നു. മെച്ചുത്തപാലിലെ കൃത്യമപട്ട
 പേരല നാല് മിരലുകൾ... ഒരു പ്രതികരണവും അവയുടെ
 ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉയർന്നില്ല. വേദനകൊണ്ട് അലറിവിളിച്ചില്ല!
 ക്രോധം കൊണ്ട് പെട്ടിടത്തറിഞ്ഞില്ല! ആ അന്തരീക്ഷം വിടും
 പുതിയ രാത്രിയിലേക്ക് സന്തപിച്ചു. സേന്ദ്ര രാമൻ രാമൻ
 ജോലി നിർത്തുന്ന ഭാവത്തിൽ മുക്തനിലയിലേക്ക് കാൻവച്ചു.
 ത്വന്ദൃശ്ചത്തിൽ നിന്ന് മുറിയിലേക്ക് കാൻകാർ വല്ലഭോവാൻ
 മിരലല്ലു കാൻകാർ ഒരുപാട് ഭാരമുള്ളതായി തോന്നി. മുറിയിലേക്കുള്ള
 ദൂരം തൊട്ടരുകത്തഴുത്തുകിലും അങ്ങനെയായി തോന്നി.
 അവയുടെ മനസ്സ് സംശയത്തോടെ ചോരിച്ചു:
 "എന്താ മിരലേ നീ ചെയ്യാത്ത ക്ഷണത്തിന് മുമ്പം ചോരപിച്ചതാ?
 എന്തേ നീ പ്രതിതരിച്ചില്ല?"
 ഒരു മനഃശാസനം ആ ചൂണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് രാമൻ
 വിലാപമോതുന്ന മനസ്സിലേക്ക് പന്തത്തു:

"നീഖനതാ ദന്നം അറിയാത്ത പോലെ! അപ്രതീക്ഷിതമായി കിട്ടുന്ന സഹായങ്ങൾക്കേ അർപ്പണത്തിന്റെ രൂപം നൽകി അതന്നും പരിവൃദ്ധ സഹായമാണെന്നുകിൽ അതിന്റെ പോലും മദ്ധ്യസ്ഥിയാണു തോൻ പോലെയാണ്"

മനസ്സീണ ഉജ്ജ്വലമല്ലാം ആശ്രയിച്ചിരുന്നവനെന്നു കിലും അവരോടു സമാധാനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മുറിവിലേക്ക് കടന്നതും വെളിച്ചം മറച്ച് അന്താരത്തിലേക്ക് അവർ കുതിച്ച് ചാടി. തലമണലിൽ മഴമമർത്തി തെരുവ് തല്ലി അവർ നിരപ്പും ഭരണി. "ഇനമുരാ... ഞാനെന്ന് എന്ത് ചെയ്യും?" മിമലമുട്ടാട വാക്കുകൾ ഇടവിൻ മുറിഞ്ഞു പോയി. ഇന വീട്ടിൽ ദന്നലനി കരയാൻ പോലും സാധിക്കുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കളെ നെടവരുല്ലം വെമ്പുന്നിരുന്ന മേൽ അച്ഛന്റെ വന്നാല മൂലം കണ്ണാതിരിയായ് സിന്തോമുത്തിന്റെ അതിരില്ലാത്ത മൂലം ഞാൻ വച്ചു കെട്ടും. എന്നും അടിനരിക്കാൻ വെമ്പുന്ന മൂലം. കട്ടിലിൽ മലർക്കെ കിടന്ന് എന്നത്തേക്കും പോലെ അവർ ചിന്തിച്ചു. താൻ വെമ്പുന്ന ഇന മൂലം ധരിക്കാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ആ കനമാര കാലം..... തന്റെ ഘോരമല്ലാമായി കണ്ടിരുന്ന സേതുവേട്ടന്റെ നേറ്റം അറിഞ്ഞ നാളുകൾ.....

ദ്രോമ പൂസ്സുകത്തിന്റെ താളുകൾ ആദ്യപുറങ്ങളെ ഭരണി. അവസാനം ഘോരം തടുക്കിയ വിവരം നലച്ചോനിൽ തലനി മിഴിയിൽ തെളിഞ്ഞു.

തന്റെ 23-ാം വയസ്സിലാണ് ആദ്യമായി ഹോസ് കവിൽ
 കിട്ടിയത്. ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടിന്റെ ആലപോൾ എഴുതാനായിരുന്നു
 ഹോസ്താൽ ഹോസ്താൽ ദുരവിഭാവ്യ ചുങ്കകദാവിതനും
 എഴുതിക്കൊടുക്കു ഉത്സവമായിരുന്നു ആ നാളുകൾ. കൂട്ടുകാരെക്കൊണ്ടും
 വിട്ടുകൊണ്ടും ഞാട്ടുപ്പണിയിച്ചുവന്നവരെയും ദുരന്തം കാണാതെ
 കാണാം. ഹോസ്താൽ വാങ്ങിയതിന്റെ കൃത്യം 5 മാസങ്ങൾക്കുശേഷം
 അപരിചിതമായ ഒരു നമ്പർ ഹോസ്താൽ അളിഞ്ഞു. ഒരു
 സന്ദേശമായിരുന്നു. 'പ്ലീസ് കോൾ മി ഇമ്മീഡിയറ്റ്ലി' ഞാൻ ദുരന്ത
 പകച്ചു. ഇന്ദ്ര നമ്പറിൽ വിളിച്ചാൽ ഇനി ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടാ-
 കുമോ? പക്ഷെ മനസിൽ തെളിഞ്ഞ ഉറപ്പോടെയുണ്ടായിരുന്നോട്
 ഞാൻ പരാജയപ്പെട്ടു. "വാങ്ങിയ ഹോസ്താലിലും അപര്യന്തിന്
 അതെങ്ങിലും വിളിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്തായാലും ഞാൻ
 വിളിച്ചു ഞോക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല!" മനം പോകുന്ന വഴിയെ
 ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. തെല്ലു ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും ഞാൻ
 ആ സന്ദേശക്കാരിയെ അറിയാൻ ഭയം നമ്പറിൽ വിളിച്ചു.
 "ഹലോ!!!" ഞാൻ നന്നെ ആദ്യം തൃപ്തി. "ഹലോ അരാത്ത്?"
 മനുഭാവം നികച്ചും അപരിചിതം. "ഞാൻ കോട്ടവത്തുന്ന്"
 വിളിക്കുന്ന എന്റെ നമ്പറിലേക്ക് ഇന്ദ്ര നമ്പറിൽ നിന്ന് ഒരു
 മെസ്സേജ് മനം കോൾ മി ഇമ്മീഡിയറ്റ്ലി എന്ന്. അതുകൊണ്ട്..."
 പിന്നെഞാൻ പന്ത്രണ്ടാമത്ത് എനിക്ക് അറിയിച്ചുവെക്കുന്നു.
 മനുപുനത്തു നിന്ന് കൂമാപണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. "കുടിയെടുത്തു
 ആളറിയാതെ പരിചയം" പിന്നീട് എന്തൊക്കെയാണു പിറുപിറു-
 ത്ത് അയാൾ ഹോസ്താൽ വച്ചു പോയി. അതോടൊപ്പം ആ
 സന്ദേശം എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും പോയി.

"ആരാത്ത്?" ഞാൻ ചോദിച്ചു. നെറ്റി വന്നതാണ് എന്തോ കഥിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ നിറഞ്ഞ ചിരിയോടെ ഞാൻ 'ശരി' എന്ന് പറഞ്ഞ് മേലേക്ക് വെട്ടി. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ദുഃഖത്തോടെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന സേതുവേട്ടനെ കണ്ടു.

"ഉപ്പേ പെട്ടെന്ന് കുളി കഴിഞ്ഞോ?" ഞാൻ അങ്ങേ ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

"ആരാത്ത് വിളിച്ചത്?" അങ്ങേയും ഗന്ധം വിടഞ്ഞു ചോദിച്ചു.

"അത് ഒരു മിസ്സ് കോൾ കിട്ടുന്നു എന്ന് മേലേതിൽ, തിരിച്ച് വിളിച്ചു. നോക്കിത്തന്നത് പറഞ്ഞു വെട്ടി. അപ്പോഴാണ്

ഞാൻ നിസാരമായി തളിതളഞ്ഞ കാലം അങ്ങേയും ഉപനവ-
ത്തോടെ ചാടുന്നത്. മേലേക്ക് കയറിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു ചിരിയോടെ

പേടിച്ചപ്പോൾ എന്നെ അറിയിക്കുന്നത് ധാരാളം
നോക്കിത്തന്നത് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പ്രണവമല്ലെന്ന് പൂർണ്ണ

നിന്ന മിഴിമുട്ടവും സേതുരാജന്റെയും പട്ടുകാലം. വമ്പ
മുട്ടിക്കൊടുത്തു മൗഢിമുട്ടിക്കൊടുത്തു. രക്തകര പുരമട കൊടു

കാഴ്ച. അപ്പോൾ
ദന്നാമത്തെ മേൽ ജനനം വിണ്ടും പഴയതെല്ലാം

തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുകയായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഒരർത്ഥം
വന്ന് തുടങ്ങിയ പ്രതികരിച്ചു ഇരുവരിലും വിണ്ടും ഉറപ്പും

പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ മേൽ ദന്നം പിന്നാകുന്നു രണ്ടും
മരിച്ചു സൂര്യൻ വിണ്ടും അന്ധനായിരുന്നു. ൪

ഒരു മിസ്ഡ് കോൾ തന്നെയാണ് അതിനും കേൾക്കുന്ന
 അങ്ങനെ വിണ്ടും അങ്ങൾ രണ്ട് ദലങ്ങളിലേക്കു
 ഒരു മിസ്ഡ് കോൾ അല്ല കമ്പനിമാർ വിളിച്ചാൽ
 ഡോറമെന്റിന്റെ നിഴലുണ്ടാക്കി ചുറ്റിപ്പിന്നെ നോക്കൂ. പിന്നെ
 ഇന്ന് ഡോറമെന്റിനു പോലെ ഒരു ദിനം. അതോടെ അങ്ങൾ നമ്മൾ
 ഉള്ള സമ്പർക്കം തീർന്നു. പക്ഷെ അങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വന്നു
 മക്കൾക്ക് മുൻപിൽ മാത്രം ദ്രവ്യം കൈമാറി അഭിനയിച്ചു
 ജീവിക്കുന്നു.

... ദാർശനികങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു നോക്കൂ അടലിന്റെ
 ആഴങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്തം പൊങ്ങുന്നതിനായി ഒരു നിശ്ചിതം
 മിശ്ര പദങ്ങളുണ്ട്. ഇതേനേരം തന്നെ മുകളിൽ വെച്ചു
 ചുട്ട് നിശ്ചിതം വഴി ഇതെല്ലാം ചുറ്റിപ്പിന്നെ പടർന്നിരിക്കുന്നു
 എന്നവർക്ക് തോന്നി. ഒരു മിസ്ഡ് കോൾ അടുപ്പിച്ചു
 ഒരു ജീവിതങ്ങൾ. അതേ മിസ്ഡ് കോൾ തന്നെ
 അകറ്റിയ പിന്നെത്തന്നെ മാറ്റി. അവർ മനസ്സിൽ
 മിസ്ഡ് കോളിനേക്കാൾ ദുഃഖത്തിലാണല്ലോ? ..."
 അല്ലെങ്കിലും പ്രതിമയായി കട്ടികൾ വന്നു. മിശ്ര
 മനുഷ്യനായി. ചുറ്റിപ്പിന്നെ നിന്നു വെറും മുകളിലേക്ക് പോയി.
 അതേ വഴിയിൽ പടികളിൽ തിരിച്ചിറങ്ങി മുകളിലേക്ക്
 നോക്കി വിളിച്ചു "സേതുമേ... ഓ മേ... വന്നു. ദാർശനിക-
 നേർത്ത് വാ..."
 ഇതിലൊരു ജീവിതം ഉണ്ടാ എന്ന ചോദ്യമുണ്ടായി മിശ്ര നിന്ന
 വിണ്ടും ജീവിതമെന്ന ബുദ്ധിയിൽ ഒരു അഭിനയിച്ചാലോ!